

ΑΜΑΛΙΑ ΚΑΖΑΜΠΑΚΑ

ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ
ΣΤΗΝ ΔΙΚΗ ΤΩΝ 6 ΤΗΣ ΜΟΡΙΑΣ

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΗ ΣΥΝΟΡΙΑΚΗ ΒΙΑ ΣΤΗ ΛΕΣΒΟ

<https://borderviolencelesvos.noblogs.org/el>

open assembly
Lesvos
against /
border violence

Το κείμενο “Αμαλία Καζαμπάκα: Ρατσισμός και η Εισαγγελία στην δίκη των 6 της Μόριας” δημοσιεύτηκε στη Μυτιλήνη τον Απρίλιο του 2024 και η χρήση του είναι ελεύθερη για μη εμπορικούς σκοπούς.

Οι συναντήσεις της Ανοιχτής Συνέλευσης ενάντια στη Συνοριακή Βία στη Λέσβο πραγματοποιούνται κάθε Τετάρτη στις 17:00 στην κατάληψη στο Μπίνειο.

Επικοινωνία: borderviolencelesvos@espiv.net

ΑΜΑΛΙΑ ΚΑΖΑΜΠΑΚΑ: ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΣΤΗΝ ΔΙΚΗ ΤΩΝ 6 ΤΗΣ ΜΟΡΙΑΣ

Την Παρασκευή 8 Μαρτίου, ένας νεαρός άνδρας από το Αφγανιστάν, ένας από τους 6 της Μόριας, καταδικάστηκε σε δεύτερο βαθμό με ποινή 8 χρόνια φυλάκισης, καθώς κρίθηκε ένοχος για τον εμπρησμό του ΚΥΤ της Μόριας το 2020. Τα μέλη της Ανοιχτής Συνέλευσης Ενάντια στη Συνοριακή Βία Λέσβου ήταν παρόντα στη δικαστική αίθουσα της Μυτιλήνης για τέσσερις ημέρες.

Η εισαγγελέας Αμαλία Καζαμπάκα, πέρασε αυτές τις ημέρες ασχολούμενη -χωρίς καμία ντροπή- στη δίωξη του κατηγορουμένου, με ρατσιστικούς όρους. Δεν περιόρισε την έρευνά της στα νομικά στοιχεία που είχε μπροστά της ή, για να είμαστε πιο ακριβείς, στην έλλειψή τους- αντίθετα, θεώρησε ότι είναι ο κατάλληλος άνθρωπος για να πάρει εκδίκηση για όλα τα χρόνια της λεγόμενης προσφυγικής κρίσης, να διεκδικήσει (ηθική και υλική) αποζημίωση για το βάρος που προκλήθηκε στο ελληνικό κράτος, στους πολίτες του και στους κατοίκους του χωριού της Μόριας ειδικότερα. Η Αμαλία Καζαμπάκα δίκασε αυτόν, τον έναν άνθρωπο, γι' αυτό που θεώρησε ότι υπέφερε ο λαός της. Δεν ήταν μια δίκη, αλλά ένα είδος Ιεράς Εξέτασης, αναγκάζοντας έναν να πληρώσει για την δεδομένη ενοχή όλων όσων, ερχόμενοι από την

Ανατολή είχαν το θράσος να αναζητήσουν τον δρόμο τους στην Ευρώπη.

Ας πάρουμε τον λόγο της στα σοβαρά.

Ποια πιστεύει η Αμαλία Καζαμπάκα ότι ήταν τα πραγματικά θύματα του ΚΥΤ της Μόριας;

"Εδώ ακούμε συνέχεια για τους μετανάστες. [...]ποιος τους θεωρεί αυτούς [τους κατοίκους τις Μοριας] καημένους, ποιος θα τους αποζημιώσει; Όπως χαρακτηριστικά μας είπαν, οι άνθρωποι αυτοί, οι μετανάστες, αποτέλεσαν για το χωριό εκεί της Μόριας, μια πραγματική θεομηνία".

Είναι αλήθεια ότι οι κάτοικοι του χωριού της Μόριας χρειάστηκε να υπομείνουν περισσότερα από όσα τους αναλογούσαν, αλλά μιας και τους αναφέρει η κυρία εισαγγελέας, ας θυμηθούμε τη φήμη που έχτισαν για τον εαυτό τους. Για μήνες πριν καεί το ΚΥΤ, κάποιο από αυτούς, το πολιορκούσαν. Πήγαιναν από πόρτα σε πόρτα στο

χωριό τους, ψάχνοντας για άτομα αλληλέγγυα στους/στις μετανάστ(ρι)ες. Έστησαν περιπολίες και μπλόκα στα σημεία εισόδου και εξόδου του χωριού. Έβγαλαν έναν 70χρονο άνδρα και δύο αγόρια μετανάστες από ένα αυτοκίνητο και τους έσπασαν στο ξύλο. Πυροβόλησαν πισώπλατα έναν μετανάστη ενώ διέσχιζε ένα χωράφι για να φτάσει στην πόλη. Τη νύχτα που κάηκε το ΚΥΤ και ο καταυλισμός τριγύρω του, έζησαν τις σπαρτιάτικες ονειρώξεις τους εμποδίζοντας την έξοδο 13.000 ανθρώπων προς το χωριό και στέλνοντάς τους πίσω προς τις φλόγες. Αυτό δεν ήταν ένα μικρό κίνημα, ήταν δημοφιλές, οργανωμένο και δρούσε με την ανοχή των αρχών. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που η κ. Καζαμπάκα πιστεύει ότι αξίζουν τη συμπάθειά μας;

Τι πιστεύει η Αμαλία Καζαμπάκα για το ΚΥΤ της Μόριας;

“Εμένα αυτός ο χώρος δε μου φάνηκε καθόλου σαν κόλαση, ήταν ένας χώρος οργανωμένος, με ιατρεία, δεν μου φάνηκε καθόλου σαν κόλαση. Δημιουργήθηκε ξαφνικά στη Λέσβο μια κωμόπολη. Μπορούσε το Ελληνικό κράτος να χτίσει σπίτια; Εδώ δεν το κάνει για τους Έλληνες αστέγους.”

Ε, όχι δα και κόλαση! Ένα μέρος όπου παιδιά έκαναν απόπειρες αυτοκτονίας και από το οποίο ο θάνατος μεταδιδόταν ζωντανά στα

κινητά μας τηλέφωνα! Πόσοι πέθαναν λόγω έλλειψης θεραπείας σε αυτές τις κλινικές; Και όταν ήρθε η ώρα να φτιαχτεί μια νέα κλινική, ειδικά για τη θεραπεία του Covid-19, οι κάτοικοι της Μόριας πετούσαν πέτρες στα κεφάλια των ανθρώπων για να μην ανοίξει.

Τι πιστεύει η Αμαλία Καζαμπάκα για τους ανθρώπους που μετακινούνται;

"Δεν είναι φιλοξενούμενοι, είναι μετανάστες και μάλιστα παράνομοι". Όμως, την ίδια στιγμή, "Για ποιον λόγο οι αλλοδαποί αυτοί μετανάστες ήθελαν να κάψουν και να καταστρέψουν αυτόν τον χώρο που τους πρόσφερε για τη διαμονή τους η χώρα που τους φιλοξενούσε;"

Δεν ήταν φιλοξενούμενοι, αλλά παρόλα αυτά «φιλοξενήθηκαν». Και πώς ξεπλήρωσαν τη γενναιόδωρη φιλοξενία της Ελλάδας; Στρογγυλοκάθισαν και δεν έλεγαν να φύγουν! Αυτή η "χώρα που τους φιλοξένησε" είχε χρησιμοποιήσει επί έξι μήνες την επιδημία του Covid ως δικαιολογία για ένα ολοκληρωτικό λοκντάουν, αλλά η κ. Καζαμπάκα μπορεί να δει τη χώρα της μόνο ως έναν θιγμένο οικοδεσπότη. Κάπως έτσι βρίσκει ένα κίνητρο για τον εμπρησμό του ΚΥΤ: την εγγενή αχαριστία των φιλοξενουμένων, η οποία

πρέπει να είναι προϊόν της πολιτιστικής κληρονομιάς τους, με ήθη και έθιμα ενός άνομου όχλου. Γιατί κήκε; Επειδή "δεν τους άρεσαν τα μέτρα του Κόβιντ", επειδή "δεν μπορούσαν να κυκλοφορούν ανεξέλεγκτα" (ρωτάει και απαντάει μόνη της η κ. Καζαμπάκα)- προσέξτε τη γλώσσα, να κυκλοφορούν ανεξέλεγκτα, όπως ο ίδιος ο ιός - και, "θέλοντας να επιβάλουν εδώ τους νόμους της χώρας τους, επιδόθηκαν σε καταστροφές".

Στην πραγματικότητα, οι "οικοδεσπότες" τους αντιμετώπιζαν ως πληθυσμό που δεν καλύπτεται από κανέναν νόμο: να τους αντιμετωπίσουμε όπως θέλουμε εμείς, και αν οι νόμοι δεν το επιτρέπουν, να τους παραβιάσουμε, αν δεν το κάνει η αστυνομία, θα το κάνει ο όχλος. Τους τελευταίους μήνες οι κάτοικοι του ΚΥΤ της Μόριας είχαν ξυλοκοπηθεί στα σημεία ελέγχου χωρίς καμιά συνέπεια. Κατά τη διάρκεια της ζωής του ΚΥΤ, 247 πυρκαγιές είχαν ξεσπάσει ως αποτέλεσμα της κακής υποδομής του, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν δύο άνθρωποι μόνο τον τελευταίο χρόνο. Το γεγονός ότι τίποτα δεν είχε γίνει για να αποφευχθεί αυτό οδηγεί σε ένα μόνο συμπέρασμα: ότι η υποδομή αυτή είχε σχεδιαστεί για να είναι

αφιλόξενη για την ανθρώπινη ζωή. Ο καταυλισμός είχε μετατραπεί σε παγίδα θανάτου και από τον Μάρτιο του 2020, υπό το πρόσχημα της δημόσιας υγείας, οι κάτοικοί του είχαν κλειστεί εκεί για να πεθάνουν. Το κάψιμο αυτής της φυλακής ήταν η επιβολή των "νόμων της χώρας τους" ή ακολούθησε το ελληνικό παράδειγμα της (μη) εφαρμογής του νόμου; Μήπως εντέλει ήταν μια πράξη ενσωμάτωσης στην Ελλάδα;

Ποια είναι η ουσία του χαρακτήρα της Αμαλίας Καζαμπάκα;

Η κ. Καζαμπάκα έβλεπε απώτερα κίνητρα όπου κι αν κοίταζε. Κατά ειρωνικό τρόπο, για ένα άτομο που πιστεύει ότι η Μέση Ανατολή είναι ένα άνομο μέρος, η ίδια συμπεριφέρθηκε σαν ένας δικτατορίσκος της κακιάς ώρας, προσπαθώντας να αποσπάσει ομολογίες και να απαλλάξει το δικαστήριο από τυχόν αντιφρονούντες. Προσπάθησε να συλλάβει έναν δημοσιογράφο. Εν τω μεταξύ άφησε να εννοηθεί ότι ο μοναδικός μάρτυρας (υπεράσπισης) χαρακτήρα του κατηγορουμένου ήταν μέλος κάποιου διεφθαρμένου δικτύου ή ότι πληρωνόταν για να κάνει αυτή τη δουλειά, ή κάποιου είδους περίεργο άτομο:

ΚΑΖΑΜΠΑΚΑ: Η ίδια η μάρτυρας είναι μέλος κάποιας οργάνωσης, ΜΚΟ;

ΜΑΡΤΥΡΑΣ: Όχι.

ΚΑΖΑΜΠΑΚΑ: Δεν κατάλαβα πώς ξαφνικά βρέθηκε με τον κατηγορούμενο, [...];

ΜΑΡΤΥΡΑΣ: Έχω έρθει αρκετές φορές εδώ στο νησί, και μιλάω με πολλούς ανθρώπους. Και όταν ήταν η φωτιά, είχε τεράστια κάλυψη διεθνώς.[...]Είχα έρθει ήδη πολλές φορές στη Μυτιλήνη για να βοηθήσω τους ανθρώπους που ζούσαν σε αυτές τις άθλιες συνθήκες.

ΚΑΖΑΜΠΑΚΑ: Ααα, πέστε έτσι... Άρα ήσασταν μέλος ΜΚΟ και πηγαίνατε στη Μόρια;

ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ: Κυρία εισαγγελέα, σας είπε, όχι, αυτοβούλως...

ΚΑΖΑΜΠΑΚΑ: Στην χώρα της δεν έχει δουλειά; Οικογένεια και δουλειά;

ΜΑΡΤΥΡΑΣ: Δουλεύω και έχω οικογένεια.

ΚΑΖΑΜΠΑΚΑ: Κι ερχόταν δηλαδή στην Ελλάδα, κι ερχόταν στο καμπ της Μόριας, και ασχολιόταν με τους μετανάστες;

ΜΑΡΤΥΡΑΣ: Ναι.

ΚΑΖΑΜΠΑΚΑ: Άρα δεν ερχόταν για διακοπές το καλοκαίρι;

ΜΑΡΤΥΡΑΣ : Όχι!

Κάτι δεν κολλούσε στην ιστορία! Πρώτον επειδή η κ. Καζαμπάκα δεν μπορεί να διανοηθεί μια ανιδιοτελή πράξη και δεύτερον επειδή, στο μυαλό της, μια γυναίκα που εγκαταλείπει τα οικογενειακά της καθήκοντα είναι ηθικά έκπτωτη. Είναι σαφές ότι η ανάκριση της κ. Καζαμπάκα αποκαλύπτει περισσότερα για τα όρια της δικής της ενσυναίσθησης παρά για τα κίνητρα της μάρτυρος. Τέλος, το λαγωνικό Καζαμπάκα άδραξε την ευκαιρία να εξασφαλίσει περισσότερη δουλειά για τον εαυτό της: "Το δικαστήριο θα πρέπει επίσης να αναζητήσει αυτή τη μάρτυρα, η οποία πληρώνει τα έξοδά της. Δεν νομίζω ότι έρχεται εδώ μόνη της".

Ποια είναι τα προσόντα της Αμαλίας Καζαμπάκα;

1. Ειδικός σε θέματα Ασύλου

"Ήρθε στην Ελλάδα επειδή ήρθαν όλοι οι γνωστοί του. Η εξήγηση είναι απλή: αν έπαιρνε διαβατήριο και πήγαινε νόμιμα σε μια χώρα, δεν θα του έδινε κανείς δωρεάν τροφή και στέγη."

"Η πατρίδα του, το Αφγανιστάν, δε συνορεύει μόνο με το Ιράν, συνορεύει με την Κίνα, με το

Τατζικιστάν, με ένα σωρό χώρες. Υπήρχαν χώρες εκεί γύρω που μπορούσε να πάει με διαβατήριο ή σαν πρόσφυγες συντεταγμένα όπως είδε όλος ο κόσμος τους Ουκρανούς, με τις οικογένειές τους. Είναι πρόσφυγας; Δεν είναι. Είναι μετανάστης.”

2. Ανθρωπολόγος

«Αν ανοίξουμε έναν χάρτη θα δούμε ότι σε αυτή τη χώρα υπάρχουν τέσσερις φυλές Παστούν, Χαζαρά και Τατζίκ... και άλλη μία που μου διαφεύγει».

3. Κλινικός Ψυχολόγος

«Πότε λέει αλήθεια ο κατηγορούμενος; Πότε γεννήθηκε; Σε ποια φυλή ανήκει; Ξέρει και ο ίδιος ή κοροϊδεύει το δικαστήριο ανερυθρίαστα και περιμένει να τα πιστέψουμε;»

4. Υπερασπιστής Εθνικών Συμφερόντων

«Θεωρώ ότι ο άνθρωπος αυτός ήρθε στην Ελλάδα όπως ήρθε σαν μετανάστης και παρά το γεγονός ότι το Ελληνικό κράτος του παρείχε ένα χώρο διαβίωσης [...]Κι αν εδώ γινόταν πόλεμος και πηγαίναμε πρόσφυγες στο Αφγανιστάν, τι θα έκαναν εκεί, θα μας έφτιαχναν κατοικίες υψηλής ποιότητας; Ε, δε νομίζω!»

Το αποτέλεσμα αυτής της δίκης ήταν απανωτές απώλειες. Όχι μόνο για τον ίδιο τον κατηγορούμενο, ο οποίος, αν και σύντομα θα αφεθεί ελεύθερος, θα στιγματιστεί για πάντα ως: ο άνθρωπος που έκαψε τη Μόρια. Αλλά και σε τοπικό επίπεδο, το γεγονός ότι ο απροκάλυπτος ρατσισμός που βγήκε στη επιφάνεια, έμεινε να καταπίνεται αμάσητος, χωρίς αμφισβήτηση από τους ιθύνοντες, εγείρει το ερώτημα πόσες ζωές θα χρειαστεί να καταστραφούν μέχρι οι θεσμοί μας να αισθανθούν ότι το χρέος για τα χρόνια της Μόριας έχει εξοφληθεί. Για να είμαστε ξεκάθαροι: δεν έχουμε καμία εμπιστοσύνη σε αυτούς τους

θεσμούς, ούτε στη "δικαιοσύνη" του κράτους. Παρόλα αυτά, εκπλαγήκαμε από το πόσο ξεδιάντροπη ήταν η διαδικασία.

Η Αμαλία Καζαμπάκα δεν είναι μόνη της. Το σύστημα ποινικής δικαιοσύνης στην Ελλάδα είναι γεμάτο από εισαγγελείς που επεκτείνουν το ρόλο τους στην υπεράσπιση πολιτικών συμφερόντων, τα οποία καθορίζονται από τον εθνικό ρατσισμό. Υποστηρίζονται σε αυτό το έργο, από ένα ολόκληρο προσωπικό αφιερωμένο στην υλοποίηση των στόχων της εισαγγελίας.

Για το μέγιστο δυνατό αποτέλεσμα, η διαδικασία πρέπει να διεξάγεται με μυστικότητα, πράγμα που σημαίνει ότι ένας συνδυασμός αστυνομικών και ιδιωτικών υπηρεσιών ασφαλείας ελέγχει την πρόσβαση στο κτίριο, απομακρύνοντας διεθνείς παρατηρητές, δημοσιογράφους, υποστηρικτές και μέλη οικογενειών με βάση αυθαίρετα κριτήρια που επιλέγονται ουρανοκατέβατα, ανάλογα με τις περιστάσεις κάθε ημέρας.

Στη συνέχεια, υπάρχει ο δικαστικός επιμελητής, γνωστός στη Μυτιλήνη ως «Μετρ» ειρωνικά. Σαν διευθυντής σχολείου στέλνει τους μαθητές τιμωρία, περιπολεί στο δικαστήριο, αντιμετωπίζοντας τους

υποστηρικτές του κατηγορουμένου σαν «σάπια μήλα», τους τραβάει παράμερα για να τους μαλώσει στους διαδρόμους και κρυφακούει τις συνομιλίες τους για να τις αναφέρει στην υπόλοιπη διοίκηση του δικαστηρίου.

Τέλος, η σύνθεση του ίδιου του δικαστηρίου. Τρεις δικαστές, οι οποίοι είναι ήδη πολιτικά εναρμονισμένοι με την ατζέντα της εισαγγελίας, προορισμένοι να αποτελούν την βιτρίνα της αμεροληψίας, ενώ την ίδια στιγμή συσκέπτονται κατ' ιδίαν με τον/την εισαγγελέα. Αυτή η σχέση είναι ελάχιστα συγκαλυμμένη: Εισαγγελέας και δικαστές κάθονται ψηλά, ώστε κυριολεκτικά να βλέπουν από ψηλά τους κατηγορούμενους και τους δικηγόρους τους. Εν τω μεταξύ, πλαισιώνονται από τέσσερις ενόρκους, που εκπροσωπούν το «κοινό περί δικαίου αίσθημα».

Αυτοί οι τρεις δικαστές και οι τέσσερις ένορκοι ψήφισαν 5-2 υπέρ της καταδίκης (μειοψήφησαν 2 ένορκοι) και υποστήριξαν την, προτεινόμενη από την εισαγγελέα, ποινή των οκτώ ετών. Στις τελευταίες στιγμές της δίκης έγιναν εμφανή τα εξής:

1. Η έλλειψη ανεξαρτησίας των δικαστηρίων

Κατά τη διάρκεια της δίκης, η πρόεδρος των δικαστών αρνήθηκε να προβάλει στους ενόρκους ένα βίντεο διάρκειας 25 λεπτών, ένα κρίσιμο στοιχείο για την υπεράσπιση. Το βίντεο αυτό βασιζόταν σε αναπαράσταση, από εμπειρογνώμονες, όλων των διαθέσιμων βίντεο της πυρκαγιάς. Αποδεικνύει ότι η κατάθεση του μοναδικού αυτόπτη μάρτυρα κατηγορίας ήταν λανθασμένη, διότι το τμήμα του ΚΥΤ που ο μάρτυρας ισχυρίζονταν ότι έκαψε ο κατηγορούμενος, κήκε στην πραγματικότητα ώρες αργότερα. Η πρόεδρος του δικαστηρίου υποσχέθηκε στην υπεράσπιση ότι το βίντεο αυτό θα προβαλλόταν στους ενόρκους κατά τη διάρκεια της διακοπής. Ωστόσο, η ετυμηγορία της ενοχής βγήκε μετά από μια διαδικασία διαβούλευσης που ήταν πολύ σύντομη, για να έχει τηρηθεί αυτή η υπόσχεση.

Μετά από άλλη μία διακοπή για να αποφασιστεί η ποινή, παρακολουθήσαμε μέσα από τα πλεξιγκλάς της δικαστικής αίθουσας την εισαγγελέα Καζαμπάκα να εγκαταλείπει την αίθουσα και να εισέρχεται σε αυτήν των δικαστών και των ενόρκων. Η

αίθουσα αυτή βρίσκεται ακριβώς δίπλα στην αίθουσα του δικαστηρίου. Για τουλάχιστον πέντε λεπτά την ακούγαμε να φωνάζει στους άλλους, αν και ο ήχος ήταν πολύ υπόκωφος για να καταλάβουμε τι ακριβώς ειπώθηκε. Η προτεινόμενη ποινή της, ψηφίστηκε ομόφωνα.

Δεν έκρυψαν καν την οικειότητά τους: μια ώρα μετά το τέλος της δίκης, η εισαγγελέας Καζαμπάκα εθεάθη να τρώει το μεσημεριανό της, με τον «Μετρ» και την πρόεδρο του δικαστηρίου, σε ένα καφενείο σε μια από τις πολυσύχναστες περιοχές της Μυτιλήνης, αναμφίβολα γιορτάζοντας άλλη μια νίκη. Αυτού του είδους η τόλμη είναι σημάδι της ασυδοσίας τους.

2. Η ανάγκη για μυστικότητα

Μετά την ανακοίνωση της ποινής, ο κατηγορούμενος, ο οποίος είχε απαξιωθεί, αγνοηθεί και φιμωθεί καθ' όλη τη διάρκεια της δίκης, δεν μπορούσε πλέον να συγκρατήσει τη φωνή του. Ξέσπασε σε κλάματα, φωνάζοντας στους αποχωρούντες ενόρκους: "Τριάμισι χρόνια φυλακή, γιατί; Γιατί; Πείτε μου τον λόγο". Σε αυτό το σημείο, ο «Μετρ» και οι αστυνομικοί άρχισαν

να διώχνουν από την αίθουσα τους φίλους και τους αλληλέγγυους. Γιατί; Για να προστατέψουν την αξιοπρέπειά του; Όχι, το ένστικτο του «Μετρ» ήταν να κρατήσει τη φωνή του κατηγορουμένου παγιδευμένη στους τοίχους του δικαστηρίου.

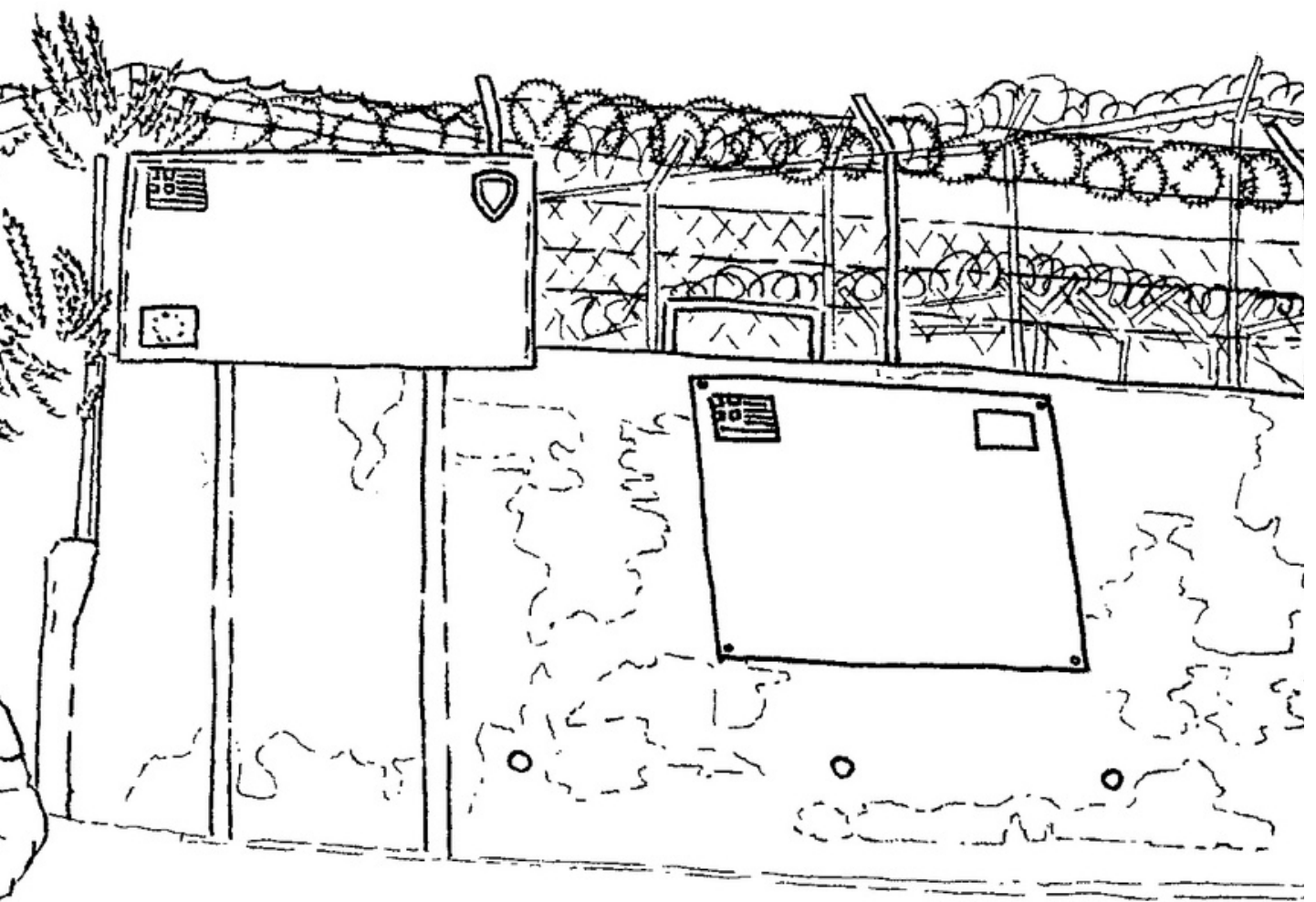
3. Τα κοινωνικά ρήγματα

Έξω από το δικαστήριο, ένας από τους συνηγόρους υπεράσπισης μας είπε ότι θα πρέπει να πάρουμε κουράγιο από το γεγονός ότι δύο από τους ενόρκους απέρριψαν την ετυμηγορία. Παρόλα αυτά, άλλοι δύο από αυτούς υποστήριξαν την πρόταση της Εισαγγελίας, παρά το γεγονός ότι δεν είχε στοιχεία. Η Καζαμπάκα είχε αποτύχει να προσδιορίσει τα γεγονότα, και αντ' αυτού προκάλεσε ρατσιστικά αντανakλαστικά, κατασκεύασε αμφιβολίες που άγγιζαν τα όρια της συνωμοσίας, και αρνήθηκε ακόμη και το παραμικρό ελαφρυντικό σχετικά με τον χαρακτήρα του κατηγορουμένου.

Το δικαστήριο ήταν γεμάτο από δημοσιογράφους, αλληλέγγυους, δικηγόρους και διεθνείς παρατηρητές. Το γεγονός ότι αυτή τη φορά έχουμε μια ολοκληρωμένη καταγραφή των όσων ειπώθηκαν σημαίνει

ότι αρχίζουμε να δίνουμε τη σημασία που πρέπει σε όλα αυτά. Παρόλα αυτά, εκείνοι στάθηκαν ικανοί να χειραγωγήσουν τη δίκη. Το επόμενο βήμα μας είναι να σπάσουμε το κλίμα ασυδοσίας, να τους κάνουμε τουλάχιστον να νιώσουν ντροπή, αντί για υπερηφάνεια. Άνθρωποι σαν την Καζαμπάκα θα πρέπει να γνωρίζουν ότι θα καταλήξουν στον υπόνομο της ιστορίας, όπου και ανήκουν.

A person in silhouette stands behind a wire fence, holding a banner with the text "THE CRIME WAS NOT THE FIRE, THE CRIME WAS MORIA!". The scene is set against a bright, hazy background, possibly a sunset or sunrise, with the person's shadow cast on the fence. The banner is held up by two points, and the text is written in large, bold, black letters. The person is wearing a dark jacket and pants. The fence is made of a grid of metal wires. The overall mood is somber and protest-oriented.

THE CRIME WAS
NOT THE FIRE,
THE CRIME WAS
MORIA !